

Zakończenie pracy Akty prawa miejscowego

W konkluzji trafne wydaje się jedno stanowisko: w dziedzinach należących do rzeczowego zakresu działania rad gmin oraz ich zarządów, poza uprawnieniami prawotwórczymi urządzonymi na zasadzie generalnej klauzuli kompetencyjnej, dotyczącymi „przepisów porządkowych” w rozumieniu art. 40 ust. 3 i art. 41 ust. 2, a także w znacznie węższym zakresie dotyczącymi „statutów” gmin i innych spraw wymienionych w art. 40 ust. 2 – mogą być wydawane akty prawotwórcze powszechnie obowiązujące tylko wówczas, gdy pozwalają na to ustawy i podustawowe przepisy materialnoprawne.

Inaczej mówiąc również autonomia organów samorządowych w zakresie materii statutowej i innych spraw wymienionych w art. 40 ust. 2 ma zasięg ograniczony, ponieważ liczne ustawy i akty podustawowe regulują zagadnienia „zaczepiające” lub „konsumujące” normatywnie dziedziny owej samodzielności normodawczej samorządów. Jeśli zaś chodzi o przepisy porządkowe w sensie określonym w podanych przepisach, to i tutaj nie istnieje pełna autonomia prawotwórcza rad i gmin i ich zarządów, ponieważ uregulowanie niektórych spraw z zakresu porządku publicznego itp. już w drodze, np. rozporządzenia ministra lub rozporządzenia porządkowego wojewody (art. 22 ust. 1 ustawy o terenowych organach rządowej administracji ogólnej), „konsumuje” niejako daną problematykę jako przedmiot unormowań lokalnych.

Na szczególną uwagę w tym kontekście zasługuje – bylejakosć legislacyjna, świadoma decyzja utrzymania *status quo wite?* – redakcja art. 53 ustawy o terenowych organach rządowej administracji ogólnej zawierającego klauzulę generalną domniemania właściwości organów administracji rządowej, chociaż art. 6 ustawy o samorządzie terytorialnym ustanawia domniemanie generalnej kompetencji gminy we wszystkich

sprawach publicznych nie zastrzeżonych w ustawach na rzecz innych podmiotów. Redystrybucję zadań i kompetencji – również prawotwórczych – powołany art. 53 ust. 1 przeprowadza w ten sposób, że przekazuje do właściwości wojewodów zadania i kompetencje należące dotychczas do wojewódzkich rad narodowych oraz terenowych organów administracji państwowej o właściwości ogólnej i o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego, jeżeli zadania te i kompetencje nie zostały przekazane, w odrębnych ustawach, organom samorządu terytorialnego lub innym organom.

Podobne ujęcie zawarte jest w art. 53 ust. 2, jeśli chodzi o przejęcie przez kierowników urzędów rejonowych zadań i kompetencji terenowych organów administracji państwowej o właściwości ogólnej i szczególnej stopnia podstawowego. Oznacza to w efekcie – jak pisze M. Kulesza – że fundamentalna i ogólna reguła domniemania właściwości gminy zawarta w art. 6 ustawy o samorządzie terytorialnym została przekreślona lub, „mówiąc bardziej delikatnie, odłożona na przyszłość”. W tym kontekście bardzo kiepsko przedstawia się jedna z głównych wartości doktrynalnego modelu samorządu terytorialnego – zasada ochrony samodzielności gminy, której realizację w ustawodawstwie *de lege lata* objaśniają B. Adamiak i J. Borkowski [B. Adamiak, J. Borkowski, Instytucje prawne sądowej ochrony samodzielności gminy, „Samorząd Terytorialny” 1991, nr 1-2, s. 39, 43.].

Jeśli szukają Państwo pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebują Państwo fachowych konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - profesjonalna pomoc w pisaniu prac w granicach prawa.